

IV. évfolyam | 32. szám | 2022. 08. 11-17.

795 Ft | Éves előfizetőknek: 438 Ft
4,34 EUR | 15,9 RON | 410 DFN

mandiner

*„Oroszországot
a nyugati politika évtizedek
alatt Kína oldalára
terelte”*

*„A szankciók fontosak
ahhoz, hogy Putyinnak
nehezebb legyen életnie
a hadigépezetét”*

Mi az európai érdek ?

**KLAUS VON
DOHNANYI**

korábbi német külügyi
államminiszter

**RADOSŁAW
SIKORSKI**

volt lengyel
külügyminiszter

www.mandiner.hu

Németország, meseország

BORIS KÁLNOKY

A MATHIAS CORVINUS COLLEGIUM
MÉDIA ISKOLÁJÁNAK VEZETŐJE

A technológia egykori országában alig működik már valami. Cserébe „haladás” van – az ideológiai konformitás felé. Ennek következményei lesznek Németország jövőjére nézve.

Két hír a német vasútról. Az egyik, hogy május 11-én először ment „női vonat” Münchenből Berlinbe – kizárólag női személyzettel. Látványos piárakció volt ez, megfelelő médiavisszhanggal. A másik hír: márciusban a vonatok 42 százaléka késett. Arról szól már a vicc, hogy az állandóan bombázott Ukrajnában pontosabbak a vonatok, mint Németországban. De talán már nem is vicc ez. E két hírnak van egymáshoz köze: a valódi problémák megoldása helyett Németországban ezekben az években inkább ideológiai képzetekkel foglalkoznak.

Valódi probléma: nincs áram, nincs gáz, jön a tél. Valódi megoldás: újra bekapcsolni az atomerőműveket, gázt kinyerni a repesztéses (fracking) technológiával – Németországnak jelentős gázvagyona van, amelyet fel lehetne használni. De nem, ehelyett politikailag korrekt akcionizmus van. A repesztés ideológiailag tilos, mert állítólag rombolja a természetet. Így inkább folyékony gázt vesznek az Egyesült Államoktól – amelyet repesztéssel termeltek ki. Atomenergia: tisztán, olcsón termelhetnek sok áramot – de ideológiailag az is elfogadhatatlan, inkább a leállított szénénerőműveket indítják újra. Azok ugyan ártnak a klímának, hiszen szennyeznek a levegőt, és kevésbé hatékonyak.

A szocdemek, zöldek és liberálisok kormánykoalíciója a hivatalba lépéskor eldöntötte, hogy leállít három atomerőművet. Már csak három működik – egykor tizenhét volt belőlük –, és azoknak is le kell állniuk december 31-ével. Időközben Olaf Scholz szocdem kancellár felvetette, hogy mégis meg kellene hosszabbítani a működésüket, de a Németországi Szociáldemokrata Párt (SPD) elnöke, Saskia Esken ellenzi az elképzelést.

Könnyű felismerni annak a trendnek a forrását, hogy racionális helyett ideológiai válaszok születnek. A forrás: a zöldek. Minden párt csak velük akar kormányozni. És ezért mindig meghajolnak a zöldek nyomása előtt. Különösen szomorú példa volt nem-

rég a Kereszténydemokrata Unió (CDU) elnökének, Friedrich Merznek azon döntése, hogy visszalépett az amerikai konzervatív szenátorral, Lindsey Grahammal való találkozástól. Hogy miért? A rendezvényre két „vitatott” német személyiség is meg volt hívva: Henryk Broder publicista és Joachim Steinhöfel ügyvéd, aki sikeresen küzd a jog eszközeivel a közösségi médiabeli véleményszabadságért, s akit a balosok és a liberálisok jobboldalinak címkéznek

föl. Merz eddig az eltörlés kultúrájának ellenfeleként pozicionálta magát, de most önmagát sikerült törölnie. Kínos következményei vannak ennek: Graham már nem akar vele máskor, máshol találkozni. A korábbi berlini amerikai nagykövet, Richard Grenell arról tweetelt megvetően, hogy „a konzervatívok megvezetője” meghajolt a „woke csócselék” előtt; „Szégyellje magát a gyáva nyúl

Merz!” – írta a volt nagykövet. A CDU-elnök valóban félhetett: egy ilyen találkozót betámadott volna a Zöldek, azok internetes aktivistái és a média, hogy szélsőjobboldaliként fessék le.

És a liberális Szabad Demokrata Párt (FDP)? Megszavazta, hogy egy Ferda Ataman nevű hölgy diszkriminációellenes biztossá váljon. Egy radikális baloldali aktivistáról van szó, aki szerint a „vérnémetek” ne lepődjenek meg, ha krumplinak gúnyolják őket – hiszen ők „a strukturális rasszizmus privilegizáltjai”.

A társadalom középrétege fair és pragmatikus, az emberek egy működő országot akarnak, és lehetőleg kevés ideológiai izgalmat. De a politikai közép pártjai – a CDU, az SPD és az FDP – cserben hagyták ezt a csendes közepet. Az ő feladatuk az lenne, hogy közös alapot keressenek, és visszafogják a zöldideológusokat – ahelyett, hogy egymással versengjenek a zöldek tetszésének elnyeréséért. Mégsem tesznek így. Nem úgy tűnik, hogy Németország a jólét és a józanság országa lesz a jövőben. ■

„A CDU, az SPD és az FDP cserben hagyta a csendes közepet”